

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (tredje avdelningen)
den 15 september 2004*

I mål T-178/98 DEP,

Fresh Marine Co. A/S, Trondheim (Norge), företrätt av advokaterna J.-F. Bellis och B. Servais, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av V. Kreuzsitz och T. Scharf, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en begäran om fastställande av rättegångskostnader till följd av förstainstansrättens dom av den 24 oktober 2000 i mål T-178/98, Fresh Marine mot kommissionen (REG 2000, s. II-3331),

* Rättegångsspråk: engelska.

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

sammansatt av ordföranden J. Azizi samt domarna M. Jaeger och O. Czúcz,
justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Bakgrund och förfarande

- 1 Genom dom av den 24 oktober 2000 i mål T-178/98, Fresh Marine mot kommissionen (REG 2000, s. II-3331), (nedan kallad domen i huvudsaken) förpliktade förstainstansrätten kommissionen att till sökanden erlægga 431 000 norska kronor (NOK) som ersättning för den skada som sökanden hade orsakats på grund av de fel som kommissionen hade begått när den införde preliminära tullar på import av odlad atlantlax till gemenskapen. Förstainstansrätten förpliktade även kommissionen att bära sin egen rättegångskostnad och ersätta tre fjärdedelar av sökandens kostnader.
- 2 Genom skrivelse av den 29 november 2000 informerade sökanden svaranden om att dess ersättningsgilla kostnader i målet i huvudsaken uppgick till 2 200 000 belgiska franc (BEF). Sökanden anmodade svaranden att överföra 1 650 000 BEF till sökandens bankkonto, vilket motsvarade tre fjärdedelar av dessa kostnader.

- 3 Den 13 december 2000 begärde svaranden att sökanden skulle ge in en redovisning av sina ersättningsgilla kostnader till svaranden. Den 20 december 2000 översände sökanden till svaranden en redovisning av de arbetstimmar som dess advokater hade fakturerat och begärde att dessa kostnader skulle betalas, i enlighet med vad som hade fastställts i domen i huvudsaken.

- 4 Den 29 december 2000 överklagade svaranden domen i huvudsaken. Den 11 januari 2001 föreslog kommissionen att den skulle erlägga 18 592,01 euro för rättegångskostnaderna i målet i huvudsaken. Sökanden menar emellertid att den inte erhöll detta förslag förrän när kommissionen åter sände det den 9 september 2003. Genom dom av den 10 juli 2003 i mål C-472/00 P, kommissionen mot Fresh Marine (REG 2003, s. I-7541), ogillade domstolen svarandens överklagande och förpliktade kommissionen att ersätta de rättegångskostnader som hänförde sig till huvudöverklagandet, och Fresh Marine att ersätta de rättegångskostnader som hänförde sig till anslutningsöverklagandet. Den 28 juli 2003 begärde sökandebolaget att svaranden till det skulle erlägga 40 902,43 euro (ungefär 1 650 000 BEF) avseende rättegångskostnader i målet i huvudsaken, jämte ränta på 7 444,24 euro, beräknad enligt en i lag fastställd räntesats på 7 procent per år från den dag då domen meddelades i målet i huvudsaken, det vill säga en period på två år, sju månader och nio dagar.

- 5 Genom skrivelse av den 1 september 2003 vägrade svaranden att ersätta samtliga de kostnader och den ränta som sökanden hade begärt, då den ansåg att de inte var berättigade. Svaranden hänvisade till sitt förslag att erlägga ett belopp på 18 592,01 euro, som den hade angivit i sin skrivelse av den 11 januari 2001. Genom skrivelse av den 10 september 2003 avstod sökanden från kravet på ränta, men vidhöll sin begäran om betalning av beloppet 40 902,43 euro.

- 6 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 15 september 2003 framställde sökanden, med stöd av artikel 92.1 i förstainstansrättens rättegångsregler, en begäran om fastställande av rättegångskostnader.

- 7 Genom inlägga som inkom till förstainstansrättens kansli den 5 november 2003 yttrade sig kommissionen över denna begäran.

Parternas yrkanden

- 8 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall fastställa de rättegångskostnader som kommissionen skall ersätta till 41 791,96 euro.
- 9 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall fastställa de ersättningsgilla rättegångskostnaderna till 18 592,01 euro.

Bedömning

Parternas argument

- 10 Sökanden har hänvisat till sitt fax av den 20 december 2000 och har redovisat sina ersättningsgilla kostnader enligt följande:
- för ansökan: totalt 61 timmar och 45 minuter, varav 18 timmar och 30 minuter avser J.-F. Bellis till en timtaxa på 15 000 BEF, 6 timmar avser B. Servais till en timtaxa på 12 000 BEF och 37 timmar och 15 minuter avser R. Granberg till en timtaxa på 8 000 BEF,

- för repliken: totalt 76 timmar, varav 14 timmar och 30 minuter avser J.-F. Bellis till en timtaxa på 15 000 BEF, 15 timmar avser B. Servais till en timtaxa på 12 000 BEF och 46 timmar och 30 minuter avser R. Granberg till en timtaxa på 8 000 BEF,

 - för förberedelse av förhandlingen och förhandlingen: totalt 73 timmar och 15 minuter, varav 17 timmar och 45 minuter avser J.-F. Bellis till en timtaxa på 15 000 BEF, 24 timmar och 15 minuter avser B. Servais till en timtaxa på 12 000 BEF och 31 timmar och 15 minuter avser T. Louko till en timtaxa på 8 000 BEF.
- 11 Enligt sökanden krävdes följaktligen 211 arbetstimmar för målet i huvudsaken, och de ersättningsgilla kostnaderna uppgår till sammanlagt 2 224 250 BEF. Detta belopp har avrundats till 2 200 000 BEF, varav sökanden i enlighet med domen i huvudsaken begärde att kommissionen skulle ersätta tre fjärdedelar, det vill säga 1 650 000 BEF eller 40 902,43 euro.
- 12 Sökanden har inom ramen för förevarande förfarande bland annat begärt att den skall beviljas ytterligare 889,53 euro för att täcka dess utgifter för resor mellan Bryssel och Luxemburg och för uppehälle i Luxemburg före förhandlingen den 10 maj 2000.
- 13 Sökanden har, efter att ha redogjort för de principer som är tillämpliga på ersättningsgilla kostnader (förstainstansrättens beslut av den 30 oktober 1998 i mål T-290/94 DEP, Kaysersberg mot kommissionen, REG 1998, s. II-4105, punkt 17) och efter att ha påpekat att den inte vid den tidpunkten hade erhållit kommissionens skrivelse av den 11 januari 2001, anfört flera argument till stöd för sin begäran.
- 14 Sökanden har inledningsvis erinrat om syftet med och karaktären av målet i huvudsaken och har betonat dess betydelse för gemenskapsrättens utveckling. Den har betonat att detta mål var det första rörande antidumpningsåtgärder i vilket det

fastslogs att kommissionen hade ett utomobligatoriskt skadeståndsansvar och vari den grad av försiktighet och god förvaltning som kommissionen måste iaktta när den har för avsikt att anta antidumpningsåtgärder fastslogs. Betydelsen av målet i huvudsaken visas enligt sökanden av dess prejudicerande karaktär, de kommentarer som gjorts angående målet av framstående författare samt dess inverkan på institutionernas framtida praxis.

- 15 Sökanden anser även att målet i huvudsaken rörde komplicerade rättsliga principer och att det däri väcktes svåra och nya frågor, som krävde en betydande arbetsinsats.

- 16 Sökanden har särskilt hänvisat till att det saknas prejudikat rörande liknande omständigheter, till att den rättspraxis som rör den grad av försiktighet och god förvaltning som kommissionen måste iaktta när den antar lagstiftning är under utveckling, och slutligen till längden på dess framställningar avseende frågan om upptagande till sakprövning av skadeståndstalan och värderingen av den lidna skadan.

- 17 Vidare anser sökanden att den komplicerade karaktären av målet i huvudsaken motiverade att flera advokater ägnade sig åt det. Sökanden har påpekat att det framgår av rättspraxis att den omständighet som främst skall beaktas vid fastställande av ersättningsgilla rättegångskostnader är det totala antal arbetstimmar som objektivt sett varit nödvändiga för att föra processen vid förstainstansrätten på ett bra sätt, oavsett hur stort antal advokater som har tillhandahållit tjänsterna i fråga (beslutet i det ovan i punkt 13 nämnda målet Kaysersberg mot kommissionen, punkt 20). Sökanden anser för övrigt att den tid som har ägnats åt att förbereda förhandlingen var motiverad då det var nödvändigt att vara insatt i de frågor som hade tagits upp i kommissionens inlagor och att förutse eventuella frågor från förstainstansrätten.

- 18 Slutligen har sökanden påpekat att det var absolut nödvändigt för den att väcka talan i målet i huvudsaken. Sökanden har särskilt gjort gällande att den orsakades betydande ekonomiska förluster genom kommissionens preliminära tullar, att den inte var verksam på gemenskapsmarknaden så länge som dessa tullar bibehölls, och att dess kommersiella förbindelser med dess kunder i gemenskapen äventyrades.
- 19 Svaranden har inledningsvis betonat dels att den den 11 januari 2001 skickade en skrivelse i vilken den bestred att samtliga de rättegångskostnader för vilka sökanden begärde ersättning var välgrundade, och föreslog en ersättning på 18 592,01 euro, dels att det var orimligt av sökanden att vägra att acceptera svarandens två på varandra följande erbjudanden som uppgick till ett högre belopp. Ett av dessa erbjudanden var daterat den 1 september 2003 och uppgick till två gånger beloppet 18 592,01 euro och avsåg de kostnader som kunde hänföras till målet i huvudsaken vid förstainstansrätten respektive till överklagandet vid domstolen. Det andra, daterat den 24 september 2003, uppgick till 50 000 euro och avsåg de kostnader som kunde hänföras till såväl förfarandet vid förstainstansrätten som förfarandet vid domstolen.
- 20 Svaranden har inte förnekat att målet i huvudsaken är av betydelse för gemenskapsrättens utveckling, då det rör sig om det första mål inom antidumpningsområdet i vilket ett fastställande av kommissionens utomobligatoriska skadeståndsansvar ledde fram till att ersättning beviljades. Emellertid har svaranden bestridit att samtliga de utgifter som sökanden har begärt ersättning för skulle vara nödvändiga kostnader och alltså vara ersättningsgilla.
- 21 Svaranden anser att sökanden inte har visat att den har stött på särskilda svårigheter i målet i huvudsaken. Den anser att förstainstansrätten i detta mål endast tillämpade fast rättspraxis avseende utomobligatoriskt skadestånd på omständigheterna i det aktuella fallet, inklusive den grad av försiktighet och god förvaltning som krävs av kommissionen. Vidare anser svaranden att det i varje skadeståndstalan är nödvändigt med en detaljerad argumentation i fråga om upptagande till sakprövning och värdering av den lidna skadan. Slutligen anser svaranden att den omständigheten att de utväxlade inlagorna är kortfattade visar att målet i huvudsaken inte är mer komplicerat än andra mål.

- 22 Svaranden anser även att sökanden inte har visat varför målet i huvudsaken krävde 209 timmars arbete av specialiserade advokater. Enligt svaranden krävde detta mål varken större efterforskningar än något annat antidumpningsmål, att tre advokater anlätades under hela det skriftliga förfarandet, eller att en fjärde advokat eller en ersättare för den tredje advokaten togs in för att förbereda förhandlingen. Enligt svaranden kan inte förberedelsen av förhandlingen ha krävt 72 arbetstimmar av tre advokater, varav två är erfarna specialister i antidumpningsrätt (nämligen J.-F. Bellis och B. Servais), under förevändning att det var nödvändigt att vara insatt i de frågor som svaranden hade tagit upp i sina inlagor och att förbereda svar på eventuella frågor från förstainstansrätten. Dessa åtgärder utgjorde enligt svaranden endast vanliga förberedelser som är nödvändiga för varje förhandling. Till detta kommer enligt svaranden att de timtaxor som sökandens advokater tillämpar visserligen inte är orimliga, men icke desto mindre mycket höga, vilket vittnar om sagda advokaters erfarenhet. I motsats till vad sökanden har påstått har svaranden emellertid hävdats att så erfarna advokater skulle ha kunnat behandla detta mål mycket fort.
- 23 Svaranden anser även att sökanden inte har visat i vilken mån det var av betydande ekonomiskt intresse eller till och med av vitalt intresse för den att väcka talan i målet i huvudsaken. Sökanden har inte värderat eller bevisat sitt faktiska ekonomiska intresse.
- 24 Svaranden anser dessutom att begäran om ersättning för ytterligare rättegångskostnader, som uppgår till 889,53 euro och som för första gången har framförts vid förstainstansrätten skall avvisas och saknar grund. Det har inte förelegat någon "tvist" om detta belopp. Svaranden har hänvisat till artikel 92.1 i förstainstansrättens rättegångsregler och till den rättspraxis som rör artikel 74 i domstolens rättegångsregler, vars ordalydelse är analog med artikel 92.1 i förstainstansrättens rättegångsregler (domstolens beslut av den 26 maj 1967 i mål 25/65, Simet m.fl. mot EKS:s höga myndighet, REG 1967, s. 145), och har påstått att en begäran om ersättning endast kan vara föremål för en talan vid förstainstansrätten vid händelse av "tvist" om rättegångskostnaderna. Följaktligen anser svaranden att denna begäran

skall avvisas. Vidare anser svaranden att denna ytterligare begäran i vart fall saknar grund, då det saknas detaljerad information om dessa kostnader och underlag för de belopp som faktiskt har utbetalats. För det fall dessa belopp hänför sig till kostnader som avser fler advokater anser svaranden att sökanden inte har motiverat varför flera advokater skulle närvara vid förhandlingen.

- 25 Sökanden har slutligen hänvisat till att förstainstansrätten i dom av den 29 januari 1998 i mål T-97/75, Sinochem mot rådet (REG 1998, s. II-85), som var av särskilt stor betydelse och var komplicerat, gjorde den bedömningen att ett belopp på 23 637,02 euro (omkring 953 515 BEF) var en rimlig uppskattning av de rättegångskostnader för vilka rådet skulle ersättas (förstainstansrättens beslut av den 22 mars 2000 i mål T-97/95 DEP II, Sinochem mot rådet, REG 2000, s. II-1715, punkterna 33 och 35). Följaktligen anser svaranden att det i förevarande fall vore rimligt att fastställa de ersättningsgilla rättegångskostnaderna till 18 592,01 euro.

Förstainstansrättens bedömning

- 26 Enligt ordalydelsen i artikel 91 b i rättegångsreglerna skall "nödvändiga kostnader som parterna haft med anledning av förfarandet, särskilt utgifter för resor och uppehälle samt arvode för ombud, rådgivare eller advokat" anses som ersättningsgilla kostnader. Av denna bestämmelse framgår att de ersättningsgilla kostnaderna endast omfattar utgifter för förfarandet vid förstainstansrätten samt att dessa måste ha varit nödvändiga i detta avseende (se förstainstansrättens beslut av den 24 januari 2002 i mål T-38/95 DEP, Groupe Origny mot kommissionen, REG 2002, s. II-217, punkt 28, och av den 6 mars 2003 i de förenade målen T-226/00 DEP och T-227/00 DEP, Nan Ya Plastics mot rådet, REG 2003, s. II-685, punkt 33).
- 27 Det framgår av fast rättspraxis att då gemenskapsrätten saknar bestämmelser av taxekaraktär, ankommer det på förstainstansrätten att fritt bedöma omständigheterna i målet med beaktande av tvistens föremål och art, dess betydelse för gemenskapsrättens utveckling samt svårigheterna i målet, omfattningen av det

arbete som domstolsförfarandet har kunnat föranleda för ombud eller rådgivare som har medverkat i målet och de ekonomiska intressen som parterna har haft av tvisten (förstainstansrättens beslut av den 8 mars 1995 i mål T-2/93 DEP, Air France mot kommissionen, REG 1995, s. II-533, punkt 16, och av den 19 september 2001 i mål T-64/99 DEP, UK Coal mot kommissionen, REG 2001, s. II-2547, punkt 27). Gemenskapsdomstolarnas möjlighet att bedöma värdet av det utförda arbetet beror på hur detaljerade uppgifter som har lämnats (förstainstansrättens beslut av den 8 november 1996 i mål T-120/89 DEP, Stahlwerke Peine-Salzgitter mot kommissionen, REG 1996, s. II-1547, punkt 31, och av den 15 mars 2000 i mål T-337/94 DEP, Enso-Gutzeit mot kommissionen, REG 2000, s. II-479, punkt 16).

- 28 Det framgår även av fast rättspraxis att gemenskapsdomstolarna inte är behöriga att fastställa de arvoden som parterna är skyldiga sina egna advokater utan endast behöriga att bestämma det arvodesbelopp som kan utkrävas av den part som har förpliktats att ersätta rättegångskostnaderna. När förstainstansrätten beslutar om rättegångskostnaderna skall den varken beakta en nationell taxa där advokatarvodena fastställs eller en eventuell överenskommelse som den berörda parten och dennes ombud eller rådgivare har ingått i detta hänseende (beslutet i det ovan i punkt 27 nämnda målet Stahlwerke Peine-Salzgitter mot kommissionen, punkt 27, och i det ovan i punkt 27 nämnda målet UK Coal mot kommissionen, punkt 26).
- 29 Det är med beaktande av dessa kriterier som förstainstansrätten skall uppskatta storleken på de ersättningsgilla rättegångskostnaderna i det aktuella målet.
- 30 Vad i första hand gäller de ersättningsgilla advokatarvodena vill förstainstansrätten inledningsvis påpeka att målet i huvudsaken var av särskild betydelse för gemenskapsrättens utveckling.
- 31 I målet i huvudsaken preciserades att de rättsakter från gemenskapsinstitutionerna som hänför sig till ett förfarande som syftar till ett eventuellt antagande av antidumpningsåtgärder i princip skall anses vara normativa rättsakter som innebär

val av ekonomisk politik, vilket medför att gemenskapens ansvar inte aktualiseras på grund av sådana rättsakter annat än vid förekomsten av en tillräckligt klar överträdelse av en överordnad rättsregel till skydd för enskilda. När det är fråga om en administrativ åtgärd, som inte innefattar något val av ekonomisk politik och ger ett ytterst begränsat, eller obefintligt, utrymme för skönsmässig bedömning, kan emellertid fastställandet av en oegentlighet, som inte skulle ha begåtts av en normalt försiktig och aktsam administration, göra det möjligt att konstatera att institutionens agerande är rättsstridigt på ett sätt som aktualiserar gemenskapens skadeståndsansvar enligt artikel 288 EG.

- 32 Dessutom förpliktades kommissionen i denna dom för första gången att betala skadestånd till ett företag som påverkats av att kommissionen på ett rättsstridigt sätt antagit och vidhållit antidumpningsåtgärder i förhållande till det.
- 33 Vad gäller svårigheterna i fråga i målet i huvudsaken skall det medges att avsaknaden av prejudikat som rör liknande omständigheter medförde en större osäkerhet rörande talans utgång för sökanden, vilket således föranleder mer fördjupade efterforskningar och analyser än vanligt. Svårigheterna med målet i huvudsaken framkommer även genom en samtidig analys av den särskilda komplexitet som kännetecknar såväl antidumpningsmål som talan om utomobligatoriskt skadestånd.
- 34 Emellertid skall det även beaktas att det i målet i huvudsaken, utöver dessa överväganden, uppkom en rad frågor som är analoga med varje annat mål som rör antidumpningsåtgärder eller utomobligatoriskt skadeståndsansvar.
- 35 Vidare, vad gäller omfattningen av det arbete som förfarandet i målet i huvudsaken har kunnat medföra för sökandens advokater, erinrar förstainstansrätten om att även om ersättning i princip endast kan utgå för arvodet till en enda advokat, är det möjligt, beroende på vad som kännetecknar ett visst mål, i första hand målets

komplexitet, att arvoden till flera advokater kan anses omfattas av begreppet nödvändiga kostnader (domstolens beslut av den 6 januari 2004 i mål C-104/89 DEP, Mulder m.fl. mot rådet och kommissionen, inte offentliggjort i rättsfallssamlingen, punkt 62). Emellertid skall det i första hand beaktas vilket totalt antal arbetstimmar som objektivt kan förefalla nödvändigt med avseende på domstolsförfarandet, oavsett hur många advokater arbetsinsatsen har kunnat delas upp emellan (beslutet i det ovan i punkt 13 nämnda målet Kaysersberg mot kommissionen, punkt 20).

- 36 I förevarande fall förefaller inte de 211 arbetstimmar som sökandens advokater har ägnat målet i huvudsaken objektivt nödvändiga. Särskilt förefaller den totala tid som två erfarna och specialiserade advokater och en mindre erfaren advokat har ägnat åt att skriva inlagor överdriven. Vidare är de 73 timmar som två erfarna och specialiserade advokater samt en tredje mindre erfaren advokat, som ännu inte hade arbetat med målet, har ägnat åt förberedelse av förhandlingen och åt förhandlingen, med motiveringen att det var nödvändigt att vara insatt i de frågor som svaranden hade tagit upp i sina inlagor och att förbereda eventuella frågor från förstainstansrätten, överdrivna.
- 37 Emellertid skall även parternas ekonomiska intresse av tvisten bedömas. Av domen i huvudsaken framgår för det första att sökanden som huvudsakligen verkade på gemenskapsmarknaden blev tvungen att tillfälligt dra sig tillbaka från denna marknad sedan kommissionen hade infört preliminära antidumpningsåtgärder, och att dess kommersiella verksamhet under denna period var extremt begränsad. I domen i huvudsaken värderades vidare den ekonomiska skada som sökanden hade orsakats till 431 000 NOK. Följaktligen kan den ekonomiska betydelsen av målet i huvudsaken för sökanden inte förnekas.
- 38 Med beaktande av det aktuella fallets samtliga kännetecken förefaller det antal arbetstimmar som sökandens advokater ägnat åt målet i huvudsaken vara alltför högt. Under dessa omständigheter skall det sammanlagda beloppet för advokat-
arvoden i detta mål fastställas till 30 000 euro.

- 39 Vad, för det andra, gäller utgifter för resor och uppehålle skall frågan, enligt artikel 92.1 i förstainstansrättens rättegångsregler, avgöras av förstainstansrätten i händelse av tvist om de kostnader som är ersättningsgilla.
- 40 I förevarande fall bestred kommissionen sökandens begäran om ersättning för rättegångskostnader den 11 januari 2001 och den 1 september 2003. Denna begäran gällde inledningsvis endast advokatarvoden och utsträcktes under förevarande förfarande om fastställande av rättegångskostnader till att omfatta resekostnader. När förevarande begäran gavs in förelåg det emellertid en tvist mellan parterna om vilka rättegångskostnader som var ersättningsgilla. När denna sistnämnda begäran gavs in hade nämligen kommissionen bestridit begäran om ersättning för sökandens advokatarvoden. Kommissionen har således felaktigt åberopat domen i det ovan i punkt 24 nämnda målet *Simet m.fl. mot EKSG:s höga myndighet*. I den domen förelåg det inte någon tvist mellan parterna rörande de ersättningsgilla kostnaderna och regleringen av dem, medan kommissionen i detta fall har bestridit den begäran om ersättning för ersättningsgilla rättegångskostnader som sökanden har givit in. Följaktligen kan sökandens begäran om ersättning för kostnader för resor och uppehålle prövas i sak.
- 41 Kostnader för resor och uppehålle som hänför sig till förfarandet i huvudsaken vid förstainstansrätten skall, liksom de andra kostnaderna, beaktas som ersättningsgilla kostnader om de har varit nödvändiga. Då det saknas detaljerade uppgifter angående vad dessa kostnader för resor och uppehålle på 889,53 euro avser och hur de fördelar sig, skall de ersättningsgilla kostnaderna för utgifter för resor och uppehålle i överensstämmelse med rätt och billighet uppskattas till 150 euro.
- 42 Mot bakgrund av det ovan anförda bedömer förstainstansrätten att det är rimligt att fastställa sökandens ersättningsgilla rättegångskostnader i målet i huvudsaken till sammanlagt 30 150 euro. Eftersom förstainstansrätten i målet i huvudsaken har förpliktat kommissionen att bära tre fjärdedelar av de kostnader som sökanden har orsakats, uppgår det belopp som kommissionen skall erlagga till 22 612,50 euro.

- 43 Eftersom förstainstansrätten vid fastställandet av de ersättningsgilla rättegångskostnaderna har beaktat samtliga omständigheter som har förevarit i målet fram till denna dag, saknas anledning att fatta särskilt beslut om parternas kostnader i förevarande förfarande om fastställande av rättegångskostnader (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens beslut av den 10 januari 2002 i mål T-80/97 DEP, Starway mot rådet, REG 2002, s. II-1, punkt 39).

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

följande beslut:

De sammanlagda rättegångskostnader som kommissionen skall ersätta sökanden med fastställs till 22 612,50 euro.

Luxemburg den 15 september 2004.

H. Jung

Justitiesekreterare

J. Azizi

Ordförande